ఆరని సెగ

ఎమ్.ఎస్. మణ్యామ్

"నాన్నా! అమ్మ చూడు మనం దీపాలు పెట్టకూడదంటోంది. ఇవ్వాళ" అన్నాడు. ఆరేళ్ల రవి వీధరుగు మీద కూర్చొన్న తండ్రి రాజశేఖరంతో, దీపాలు వరసలో పెడుతున్న ఎదురింటి పిల్లల సందడి చూసి.

"అవున్రా! తాతయ్య పోయారుగా. అందుకని ఈఏడాది మనం పండగ చేసికోకూడదు. నువ్వు వాళ్ల యింటికి వెళ్లి కాల్చుకో. నే చెప్తా" అని బుజ్జగించి పంపాడు రవిని. అన్నిళ్ళూ దీపాలతో, పిల్లల కేరింతలతో కళకళ్లాడుతూ వుంటే దీపాలులేక బోసిపోయిన తన యింటి అరుగుమీదకూర్చున్న రాజశేఖరానికి తన తండ్రి జగన్నాధం చనిపోయిన రోజు గుర్తుకు వచ్చింది.

"అవును! తనకి కళ్లకు కట్టినట్లుంది. ఆరోజు ప్రొద్దుకూకిన తర్వాత ఆరుబయట పడకకుర్చీలో కూర్చొని ఏదో ఆలోచిస్తూ వుంటే ఆ సాయంత్రం పొలంలో విడచిన గిత్తలకు గడ్డి వేయడం మర్చిపోయానని గుర్తుకు వచ్చింది. పాలేరు యింటికి వెళ్ళి పదకొండు గంటలకి గాని తిరిగి పొలంలో పడుకొందికి వెళ్లడు. పైగా మర్నాడు, కొనలో సంతకి తోలుకెళ్ళాలి. వాడు పొరబాటున గడ్డి వేయటం మర్చిపోతాడేమోనని తానే బయలుదేరేడు. అలా మునసబు గారింటి మీదుగా వెళ్తుంటే అక్కడ అందరితో బాతాఖానీ కొడుతున్న మునసబు పిలిచి "ఏం! శేఖరం బాబూ, మళ్లీ పొలం కేటి" అన్నాడు "అవునండి. చిన్నపని వుంటే" అన్నాడతను "అవును కాని మీ నాన్నగారు సుబ్బన్న మీద ఆ పల్లంలో పొలంగట్టు గురించి దావా వేసేట్ట నీకు తెలుసా" అన్నాడు. "అరికెలా తెలుస్తది. ఈరికి అరికి మాటామంతి లేవుగందా" అన్నాడు పెద్ద రైతు వీరన్న.

"ఏమిటో! ఈ వయస్సులో కృష్ణా, రామా అనుకోకుండా ఇంకా ఈ జగడాలెందుకో" అన్నారు మునసబు.

"అసలు సంగతి అదికాదు బావా. క్రిందటేడు సుబ్బన్న పొలంకి నీరు పెట్టడంలో అదిని కాదని ముందరి నీళ్లు పెట్టుకొన్నాడు దానికి ప్రతీకారం యిది" అన్నాడు. కరణం చుట్ట పొగపీలుస్తూ. "ఏమాట కామాటే చెప్పుకోవాలి. పట్టుదలంటే అరిది. తన మాట కాదని సుశీలమ్మ గార్ని చేసుకొన్నందుకు పదేళ్లనించి కన్నకొడుకయిన తనితో

ఒక్కసారైనా మాట్లాడారా. ఆఖరికి మనవడు పుట్టినప్పుడైనా చూడటానికైనా ఈ ఇంటికి రాలేదు కదా. పంచాయితీ ఎన్నికల్లో రాములుగాడి చేతిలో ఓడిపోయిన తర్వాత వాడిని ఊరినుంచి గెంటించే దాకా నిద్రపోయాడా. పగ అంటే అలా వుండాలి. తాచుపగ'' అన్నాడు రాములుగాడి చేతిలో—ఒకసారి చావుదెబ్బలు తిన్న కిళ్ళీకొట్టు సుబ్బులు.

''ఆ! ఏం పగ లెద్దూ. దేనికైనా పట్టు విడుపూ ఉండాలి. అయినా ఈన మాత్రం తక్కువ తిన్నాడా. ఆయన్ని కాని అడక్కుండా సుశీలమ్మ గారికి వచ్చినవాటా అయిదెకరాలు ఇప్పుడు పది చేసేడు కదా. నిజంగా ఆ తండ్రికి తగ్గ కొడుకు ఈయన'' అన్నాడు మునసబు నవ్వుతూ.

''మరివే వస్తానండి'' అంటూ తను పొలంకేసి దారితీసాడు.

అప్పటికే రాత్రి ఎనిమిది దాటింది. బాణాకర్ర రెండు భుజాల మీద అడ్డంగా రెండుచేతులు దాని మీద జాపి వేసిగట్టు వెంబడి నడుస్తున్నాడు తను. చక్కటి వెన్నెల కాంతిలో చుట్టూ పొలాలు మరింత అందంగా కనిపిస్తున్నాయి. ప్రక్క పొదల్లో కీచురాళ్ల ధ్వని, దూరాన్నుంచి తీతువు పిట్టల అరుపులు తప్ప ఇంకేమీ వినిపించడంలేదు. ఆఖర్లో మునసబు అన్న మాటలు గుర్తుకు వచ్చి నవ్వు వచ్చింది. ''నిజమే! ఈ వూళ్ళో తన తండ్రి అంటే అందరికీ హడలు. పరోక్షంలో ఇంత విమర్శిస్తారు కాని ఆయన ఎదుట వుంటే పిల్లుల్లా ఉంటారు వీళ్ళంతా. ఆరడుగుల ఎత్తు, భారీ శరీరం. తెల్లటి పండిపోయిన జుత్తు. మెడలో రుద్రాక్షమాల, చేతులకు బంగారు కంకణాలు నుదుటిని విభూది రేఖల మీద గంధం బొట్టు. తెల్లటి పంచె కట్టుతో కిర్రు చెప్పులు వేసుకొని కర్ర చేత్తో పట్టుకొని ఆయన నడుస్తూ వుంటే ఎవరినైనా శపించగల మహిమ వున్న రాజర్షిలా కనపడతాడు. ఆయన బ్రాహ్మడయినా ఆయన రోజుల్లో ఆయనతో కర్రసాము చేసేవాడు ఆ ప్రక్క పేరుగాళ్ళల్లో ఎవరూ వుండేవారు కాదట. ఆయనమాట కాదన్న వాళ్ళెవరు ఆ వూళ్ళో బ్రతకలేదు. ఆయన పట్టుదల, పగ అలాంటివి. తనకి బాగా గుర్తు. తన తల్లి చనిపోయినప్పుడు ''మహాలక్ష్మి పోయిందమ్మా'' అని చిన్నాపెద్దా అంతా కంట తడిపెడ్తే, ఆయన కళ్ళల్లో ఒక్క బాధామేఘం కూడ కమ్మలేదు. ఏభయి పడిలో పడ్డా కూడ ఆయనింకా పొలంపనులు స్వయంగా చూచుకుంటాడు. ప్రథమ తీర్థానికి ఆ వూరి ప్రతి మోయటానికి ఒకవైపు ఇప్పటికీ ఆయన ఉండాల్సిందే. ఆయన్ని ఎదిరించి తను సుశీలని చేసికొన్నాడు. అంతే! ఆ రోజు నుంచి ఈరోజు వరకు తనని పలకరించి ఎరుగడు. తన మాట కాదన్న వాళ్ళని ఆయన సహించడు. ''ఏమిటి ఈ రోజు నాన్న గురించి ఇంత ఆలోచిస్తున్నాను'' అనుకొంటూ తను నడుస్తున్నాడు. ఇంతలో తన కెదురుగా ఎవరో వ్యక్తి తన కెదురుగా వస్తున్నట్లు చూసాడు. తన ప్రక్క పొలం సుబ్బన్నేమో అనుకొన్నాడు. కాని ఆ వ్యక్తి దగ్గరకు వచ్చేసరికి తన తండ్రిగా గుర్తుపట్టాడు. తను కర్ర చేతిలోకి తీసికొని తండ్రికి దారి ఇచ్చాడు. ఆయన మొఖం తనని చూసేసరికి కాఠిన్యం వహించింది. కళ్ళు కొద్దిగా ఎర్రబడ్డాయి. తనని చూడటం ఇష్టం లేనట్లు మొహం తిప్పి తనను దాటి వెళ్తున్నాడు ఆయన. అలా వెళ్తున్న తండ్రి కేసి చూస్తున్నాడు తను అనాలోచితంగా. అకస్మాత్తుగా ఉలిక్కిపడ్డాడు తను. తన తండ్రి వెళ్ళే దారిలో ఎదురుగా ఆరడుగుల దూరంలో ఒక త్రాచుపాము పడగ ఎత్తివుంది. తను వచ్చినప్పుడు లేంది ఇప్పుడు ఎలా వచ్చిందా అని ఆశ్చర్యపడ్డాడు తను. ఆయన ఇంకా ఆ పాముని చూచినట్లు లేదు. ''నాన్నా!'' అని హెచ్చరిద్దామనుకున్నాడు. కాని ఆమాట పెదవి దాకా వచ్చి ఆగిపోయింది. అలా పిలవడం అలవాటు తప్పిపోయింది తన పెదాలకి. ఆయన ఇంకా ముందరికి పోతున్నాడు ఏదో ఆలోచిస్తూ. తనకి ఏమి చెయ్యడానికి తోచలేదు. కాని మరుక్షణంలో తను కర్రతో నేర్పుగా పాము పడగ మీదకి సూటిగా కొట్టాడు. ఒకే దెబ్బకి పాము చచ్చిపడిపోయింది. ఆయన గబుక్కున, ఆ పాము కేసి తర్వాత తనకేసి చూసాడు. ఆ చూపులో భయంకాని ఆదరణ కాని ఏమీలేదు. పైగా కోపం వుంది. బహుశా తనవల్ల ఈ లోకంలో పడ్డ ప్రాణి తనని రక్షించాడని అభిమానమేమో. ఇంక ఆగకుండా తాను వెళ్ళిపోయాడు. పని ముగించుకొని తిరిగి వస్తుంటే ఆయన ఇంకా అక్కడే నిలబడి వుండటం చూచాడు తను. మళ్ళీ ఆయనకు కనిపించడం ఇష్టం లేక తన ప్రక్కదారి గుండా వచ్చేశాడు తను.

''ఆయన ఇంకా అక్కడే ఎందుకు నిలుచున్నాడా'' అనే ప్రశ్నకి సమాధానం దొరక్క నిద్రపోయాడు ఆ రాత్రి తను.

ప్రొద్దున్న అయిదు గంటలకి తన ఇంటి ముందర పెద్దగుంపు చేరింది. ''శేషయ్య గారూ మీ నాన్నగారిని పాము కరిచింది'' అంటూ అరుగు మీద మంచం వేసి ఆయన్ని పడుకోబెట్టారు. ఆయన మొహం బాగా నల్లబడి వుంది. కాని కాఠిన్యం మాత్రం వదలలేదు. మంత్రాల చంద్రన్న ఏదో పసరులు రాస్తూ మంత్రాలు చెప్తున్నాడు.

''అసలెలా జరిగింది'' అన్నాడు తను.

''నేను పొలానికి వెళ్తుంటే ఈయన దారిలో గట్టు మీద పడి వున్నారు. ఆయన ప్రక్కన మనకి పొలాల్లో అప్పుడప్పుడు కన్పడే జత త్రాచులు చచ్చిపడి వున్నాయి అండి'' అన్నాడు సుబ్బన్న. తను ఒక్కసారి చకితుడయ్యాడు.

''అంటే! తాను చంపింది ఎప్పుడూ ఈ వూళ్ళో చాలమంది చూచిన జత త్రాచులలో ఒకటి అన్నమాట. ఎప్పుడు ఎవరికి కనబడినా అవి జతగానే కనబడేవి. అవి ఎవరికి అపాయం చెయ్యవని కూడ జనం నమ్మిక. కాని తను మాత్రం ఎప్పుడు వాటిని చూడలేదు! అప్పుడు మంత్రాల చంద్రన్న తన దగ్గరికివచ్చి'' బాబుగారు నాన్నగారింక బ్రతకరు. ఆ పాములు జాతియినవి. పైగా నాన్నగారిని కరచి ఏరెండు మూడు గంటలో అయివుంటుందండి. ఆయన కాబట్టి ఇంకా వూపిరి నిలుస్తున్నాడు'' అన్నాడు.

తనకి నెమ్మదిగా సంగతి తేటతెల్లమవుతోంది. ''తను చంపింది ఆపాముల్లో ఒకదాన్నన్నమాట. రాత్రి బహుశా వాటిల్లో ఒకటే వచ్చి వుంటుంది. దాన్ని చంపిన తర్వాత తప్పకుండా రెండోది దాన్ని వెతు

మీ చర్మ సౌందర్యమునకు

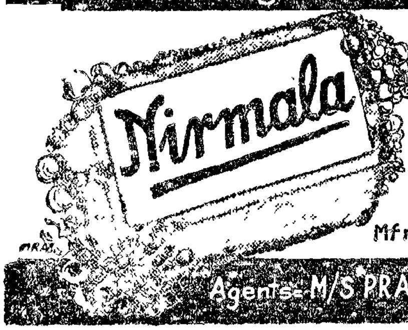

నిర్మల

ఆయుర్వేదిక్ సోపు

వాడండి

Mfrs: NIRMALA CHEMICALS, COCHIN-2.

Agents: M/S PRAGATI AGENCIES, VIJAYAWADA-1. (Phone: 5486)

Regd. No. 3524 MGST. RC. No. 5569

బహుమతి

స్టెయిన్‌లెస్ స్టీల్ పాత్ర సామానులు

మా పొదుపు సర్టిఫికెట్ స్కీము ప్రకారము రు. 40/- విలువగల ఎవర్‌సిల్వర్ పాత్రలు రు. 5/- లకే పోస్టుద్వారా మీరు పొందగలరు.

గ్రూప్ A. రు. 3; B. రు. 5; C. రు. 4.

పూర్తి వివరములకు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి

శ్రీ మీనాక్షి ఎవర్‌సిల్వర్ సేల్స్ సర్క్యులేషన్

46, కుమరన్ రోడ్, తిరుపూరు-1. (ద. ఇండియా)

బ్రాహ్మీ హేర్ ఆయిల్

సున్నితముగా పరిమళం చేయబడిన ఈ ఆయుర్వేద "హేర్ ఆయిల్" మెదడును చల్ల పరచి, ఉపశమనం గలిగించును. క్రమమైన బ్రాహ్మీ "హేర్ ఆయిల్" వాడకం మెదడుకు కలుగు అలసటను తొలగించి, హాయిగా నిద్రపట్టించును. ఆరోగ్యమైన కురులు పెరుగుటకు తోడ్పడును.

బెంగాల్ కెమికల్

కలకత్తా

బొంబాయి

కాన్పూరు

ఆరని పగ

క్కొంటూ వచ్చి వుంటుంది.

తన తండ్రికి అన్నివిషయాలు తెలుసును కాబట్టి ఆ రెండో పాము వచ్చేవరకు అక్కడే వుండివుంటాడు దాన్ని చంపడానికి. నిజంగా చంపాడు కూడాను. కాని అలా జరిగే లోపులో ఆపాము ఆయన్ని కరిచి వుంటుంది. అబ్బ, ఎప్పుడు కఠినంగా కన్పడే ఆయనకి ఎంత పుత్రవాత్సల్యం. లేకపోతే ఆ పాము తన మీద పగ తీర్చుకొనేది" అలా అనుకుంటూంటే తనకప్పుడు కళ్ళు చెమర్చాయి. ఇంతలో ఆయన కళ్ళు తెరిచాడు. తనని దగ్గరగా పిలిచాడు "రాజా! నువ్వు నన్ను రక్షించావు నిన్నరాత్రి. అందువల్ల నీ ప్రాణం రక్షించాను. ఎవ్వరూ ఎవ్వరికీ ఋణపడి వుండక్కర్లేదు. కాని ఒక్కటే మాత్రం గుర్తుంచుకో. ఆ పరిస్థితుల్లో నీ బదులు ఇంకో వ్యక్తి వున్నా అలాగే చేసే వాణ్ణి. అంతేగాని నువ్వు నా కొడుకువని మాత్రంకాదు." అవే ఆయన ఆఖరి మాటలు.

తండ్రి చితి మీద మంటలు రేగుతుంటే తను ఆలోచించాడు. జీవిత కాలంలో అంతా పట్టుదల తోడి, పగలతోడి సతమతమయిన ఆ దేహం ఇప్పుడే బూడిద అయిపోతోంది. ఏమిటి ఆయన సాధించింది? లోకం దృష్టిలో ఆయన పాషాణ హృదయుడు. కన్నకొడుకునే క్షమించలేకపోయిన నిర్దాక్షిణ్యుడు. అమ్మవారి తీర్థంలో తన యింటి ముందు ఎక్కువ సేపు ఆడలేదని అసలు ఆ ఏడాది అమ్మవారికేమీ అర్పించని నాస్తికుడు. ఆఖరికి చనిపోయేటప్పుడు కూడ కన్నకొడుకుని కొడుకుగా గుర్తించని కఠినాత్ముడు. పట్టుదల, పగే ఆయన జీవిత లక్ష్యాలుగా పెట్టుకొని, ఆయన చనిపోయిన తర్వాత మిగిల్చిన స్మృతి చిహ్నాలేమున్నాయి? అంతే కొందరి వ్యక్తుల క్షుద్ర జీవితా లంతేనేమో."

రాజశేఖరం ఆలోచనలకి ఎదురింటి పిల్లాడు వెలిగించగానే వెలిగిన చిచ్చుబుడ్డి చప్పుడు అంతరాయం వెలిగించింది. ఆ పగిలిన చిచ్చుబుడ్డి మంటలను విరజిమ్ముతోంది. వెంటనే ఆ పిల్లవాడు మరొకటి వెలిగించాడు. ఈసారి మంచి పువ్వులలో చాలసేపు వెలిగింది. అది వెలిగినంత వరకు పిన్నలు పెద్దలూ ఆనందంగా దానికేసి చూసారు.